

במהילה לביימסותא... ואז נתעוררה בהם
התלאביביות" ופרשו כשמה לפני כל עט-
רעה את מוזימות ה"חברים" ומחשבות
השושבינין...

והגורד מאיר בשמעו יוצא מפורט מפי
החבר הוזה: "אנחנו ההלכנו שלוט על הכל,
אנחנו אהראים לפני כל הקהל, כגומר לפני
פועלי-ציון שיה העומדים על גבם, ובעיני
בפני ר' קיצם שליט"א העומד ומכה בשני
אגרופיו על ראשו של בוך ואומר: ענה
ומשאל, ענה ושלוט! — אז יקום ר' מאיר
ואמר: מורי ורבותי, חבא טבא הזיתם!
אמנם נצחתם בבחירות אבל הפשת
מרובה לא הפשת... יא הביבי!
איני רוצה להיות ראש ל"אורנות" וזנב
ל"רובים" ול"חמולים", וגם לא לצבאים
ול"גורי" מסקבה, שום לכם "כאוויירים!
(חברים בלע"ז) ויתר דבריו וביחוד ה"חזוק"
שבסוף נאמו הלא הם כתובים שהור על
גבי לבן בעתונים....

ובקרוב המחנה הקלת רותחת: אב-
רמוביץ צועק — רק ממשלת פועלים ואני
אחיה במקום דיונגוף! אהרות העבודה
מוטרה להראות שהיא "פרינציפיונית"
וה"פועל-הצעיר" הזוכר עדיין את ימי זהרו,
בעל-כרחו עונה "אמן" לר' יצחקי...
ובינתים החבילה מתפרדת: אהרנוביץ
יצא ארלורוב אחריו ויש לחשש גם לארי

שבחבורה שאף הוא ילך בדרך חבריו...
זמון יהיה סופו של דבר? מסתמא מה
שהיה בעיריה של ירושלים, שנתפייסו סו"ס
חבריו המתפטרים וחזרו אל "החדר". בודאי
ישלחו הפועלים שדכנים לדיונגוף ויתחננו
לפניו לשוב, מחמת שיוודעים הם כי אין ביד
ניהם זקן ובקי ורגיל כמדתו לקבלת פני
אורחים גדולים כלודיג'ורג' וכברון רוטשילד
וגוון להם "ש"ס" בורגני, כלפי חוץ, שהוא
יפון לקרדיט....

ומעשה במשלחת הפועלים שהתיצבה
לפני חברון באניתו ביפו, וכשפתח ליוביאני-
קר בא-כהה של מ. פ. י. את פיו לדבר עם
הנציב ולהסביר לו את השקפת הפועלים, קפץ
הזקן ואמר לו באנגלית:
— הן תינוק אתה!

You are a baby!
בן צבי נסה אמנם להסביר לנדיב כי
ה"בייבי" הזה הגיע כבר לשלשים כדי
להניח את דעתו, ואולם הזקן שהגיע לשנות
גבורה, לא נתפעל כנראה מזה וקרא שוב:
"יו אב איי בייבי!"

ולכא מידא דלא רמיזא בספרינו הק':
כנראה, התכוון חברון לדברי הנביא,
שאמר: "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז"
אל תקרא "מפי" אלא מ. פ. י. (כוועצת
פועלי יפו) שהם עוללים ויונקים — בייבים
בלע"ז....

וכבוד דיון אמת!
כונתי בזה למנוחה. שנפטרה לא עלי-
כב בשבוע, האחרון בלונדון ושבעה הייה
לכל חי אחרי ביחלה כמושכה של שתול-
אברים והוכלה לקברות ע"י הברה-קדישא:
אבו-קיש, אידר, שפילמן ועוד. זנגויל אמר
קדישיתום על קבר הטריטוריליות, נשמתה
ערו, וקרא באזניד ג' פמים בלשון אוגנדה:
דעי לך כי את מתה!

מילא, את הצואה של הבר-מינו, כלומר
את הארכיוון של האגודה ז"ל החליטו לשלח
במתנה להספריה הלאומית בירושלים, אולי
היה יותר נכון לשלח גם את הירושה, כלומר
את המזומנים, לבנין הארץ האמיתית שלנו?..
כנראה, שהמלאך-המות שלה היה כל-
פור ואנחנו נאמר אחריה: הלואי, רבש"ע,
שנוכה לראות את מצבה של "אגודה" אחרת
בארצנו, כשם שראינו את אגודת ה"ארציים"
בלונדון....

וזאת זה לעומת זה עשה אלהים:
בשעה שבמסוגית "תלפיות" היפה יושב
סגן-המנהל של הבנק העברי ומדבר גרמנית
רצופה, "דייטש" לאזט מיד! — עם מהנדס
עברי, שמתפרנס זה המש שנים מבנין
בתים בארצנו, בשעה זו עולה ערבי מעין-
גדם למכונת "בית-הכרם" ושואל בעברית:

"היש מקום?" ולאחר שישב בינינו נכנסתי
עמו בשיחה בלשוננו ושאלתי מהיכן הוא
יודע עברית?
— למדתי אצל ה"סיונים" — ענה לי
הערבי בעברית מזרחית טהורה ובנאוה.
— ומי הם הציונים האלה? — שאלתי
שוב.
— אצל ד י ס י ג, ענה הגוי לפי
תומי.

והשכתי בשעת מעשה: לו ידעו הדיס-
קינים, למשל, כי קוראים אותם בשם
"ציונים"? היו בודאי קורעים את הגוי הזה
כרג....
ומשנה שם משנה מזל...
אי"ה בקרוב בימינו נוכה גם להצגת
אופירה חדשה, לא "היהודיה", אלא —
ר ח ל, כלומר ק ב ר-ר ח ל, מחמת
שקברו את "היהודיה" שלנו, כנראה, כדי
לפייס את אנשי בית-לחם ותזכירם האחרון
לקרדינל הספרדי — יוכיח!...

ותלמידי מצפון הארץ, כלומר ממחוללה
כותב לי בין יתר הרברים:
"ואין נסתר מר' עזמות" כתיב,
גם את אשר הסתיחו "גבורי-העט" מכת
"הפועל הצעיר" ודכותיה; גם לרבות "דבר"
— אין דורבור בפיו; כי למיתוש מיבעי, מה

יאמרו הכריות: הגם מורי ועדת התרבות
של הפועלים בשוכתים? ואמנם הכריוו
הם שביתה לה חלקית לשם חנוק הדימוקר-
טיות, לא ח"ו בהסכמת "המרכז", אלא,
פשוט, על דעת עצמנו — ומי יאמר לנו:
מה תעשה? וה"המעוות" שעוות ר' י. ש.
כלפי המורים ב"הפועל הצעיר" — אלינו לא
גיע, ומה יש להשש? וראוי הוא ה"מעניה
שהיה" להרשש בדוריה של מצרי הסתדרות
העובדים בא"י:

בתי החנוך של ועדת התרבות בכפר-
גלערי ותל-חי, הם בודאי מ"חבנים היחידים"
של ההסתדרות, בחינת "שמן משחת קודש",
ובודאי נוהגת קדושה יתרה בתורת הבנים,
ויהוה הוא עוון בטול תורה של תשב"ר. והנה
ביום בחיר אחד, בלי מדרס מקודם פרצה
שביתת מורים במסודות האלה; ועליכם
לדעת, שכאן לא פרצה זו בעקב הדישות
"מגונות" של כסף—חברים שהנפש היפה
והפרוליטאריית סולדת בהם; אלא מאי?
פסול מצאי המורים בעבודתה של אחת
המחנכות: ובכך, חברים, או היא, או אמחנו!
לא נתפעלו החברים מן האיומים ות"העזה"
כלפי הכרה ותיקה, שקרמה למתן-תורה —
ועברו לסדר היום. ומה נדחמו שבאותו היום
הבהיר, כשעמדו בפני מציאות של שביתה
ובטול תורה ופזור הילדים.... ואלה תצאן
הקדשים עמדו בפיות פעורים בפני מאיהם

ש"שמאלם" דחתם בלי קרבת-ימין — והר'
בור לא היה כפיהם וגם הפעוטים שבגן היו
שהויים בצער על כי פסה "אמונה" מן הגן
— ירחם ה'! ורצים הם אל אבותיהם להתי-
קות על שרשי משהק ה"ברגו" החדש בשדה
ה"קומנה" — מה עושים יהודים? נחפזו
לטבס ענה הדישו לעקר מיד את הרע
מושרשי: "מה? — טענו — כנגרנו יערכו
שביתה? בכלי נשקנו אנו ישתמשו
כנגרנו? לא, והיה לא תהיה! נשמיר את
ה"שובתים" ונקעקע את ביצתם". אך ה"ספק"

חיים" שבהם, בהששם פן תצא סערה זו ללהב
וקמצא שם מורי ההסתדרות מתחלל ברבים
קמו והשקטו את הכערה וופעלו על לב
השובתים שישכתו משביתתם — והמבשלה,
כלומר המבשלה-המחנכת, תוסר. אכן גם
כאן היה — על אפם ועל חמתם של מת-
נדיהם — נצחון למורים... נו, מה יגיד עכ"ל
שיו ר' משה כמילנפסקי? את מי מעובדי
הכבישים וכו' יקרא למלא את מקום המורים
מעובדי הכבישים וכו' עצמם? לא נשארה
לו כל עצה אלא לקרא את ר' אשר ארליך,
הטבריוני לעזרה.... הלכה המורד טרפון!
לע"ע אנו מחכים לגלוי דעת של ההנהלה
כלפי המורים השוכתים....

ברגע האחרון נודע לי כי המזכיר החדש

על ההר נתכבד בעור ר"ת החדשים
B.L.C. כלומר:

Be Like Clayton
ובעל-הטורים האנגלי שלי מפקדי
הממשלה מצא נוטריקון על שמו של הקולונל
סיימס:

Secretary! You Must Everebody
Satisfy
כלומר: עליך לצאת ידי תובת כל
הצדדים — לשווי המשיקל...

* * *

פליחה, רבותי, נקראתי אל התיליפון-
— האללל! כן? מחיפה? ... אני שומע,
יכתבנא הבהורהעצצער רק בלי שגיאות:
הרבי מיאבלונה ראה בשבת-קודש כי
אחרו הנשים לטמן את... — לא "פיניש!"
את החמין בעשרה דקים, מיד גזר על החסי-
דים לבלי לנגע באכל כל השבת, וכש"הרבי"
גוזר החסידים והחסידות מקיימים, כידוע...
וביום הראשון בבקר, השליכו את כל החמין
(טשא'ענט בלע"ז) החוצה... "פיניש!"
אמר עזמות: לו שמו כל היהודים
בא"י שבת אחת כזו, היה בא אלינו
משיח במקום פלומר....

עזמות